

குழந்தையின் விடாமுயற்சியும் உங்களது பங்களிப்பும்...

(Helping Kids)

என் குழந்தைக்கு மழை என்றால் மிகவும் பிரியம்! முழுதாக முடியவில்லை என்றாலும், சிறிதளவேனும் அதில் நனைந்துவிட வேண்டுமென்பதில் ஆசையோ ஆசை..! நாங்கள் தடைபோட்டாலும், குறைந்தபட்சம் மழைச் சாரலிலாவது நனைந்து, திருப்தியும் சந்தோஷமும் அடைவாள் அவள்.

கெடுவாய்ப்பாக, இந்த ஆண்டு வழக்கமான பருவத்தில் இன்னும் மழை பெய்யவில்லை. என் குழந்தைக்கோ ஏக்கம் அதிகமாகிவிட்டது. எப்போது மழைவரும் என்று அடிக்கடி கேட்கத் தொடங்கிவிட்டாள். நாங்களும், அவளுக்கு சமாதானம் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தோம்.

ஆனால், ஒருநாள் காலையில் நான் நீண்ட பிளாஸ்டிக் குழாயை (tube) வைத்து, வழக்கமான வேலையான, தோட்டத்துச் செடிகளுக்கு தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டிருந்தபோது, அன்று வழக்கத்திற்கு மாறாக நீண்டநேரம் தோட்டத்தில் அமர்ந்து, பிளாஸ்டிக் குழாயையும், அதிலிருந்து பீய்ச்சியடிக்கும் தண்ணீரையுமே ஏதோ ஒரு யோசனையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் அவள். நான் எதுவும் அவளிடம் பேசாமல் என் வேலையை முடித்துவிட்டு, தண்ணீரை நிறுத்தி, பிளாஸ்டிக் குழாயை வைக்கும் இடத்தில் வைத்துவிட்டு, வேறு வேலை பார்க்கச் சென்றுவிட்டேன்.

சற்றுநேரத்தில், என் குழந்தையின் ஆனந்தச் சத்தம் தோட்டத்துப் பக்கமிருந்து எனக்குக் கேட்கவே, ஆச்சரியத்துடன் நானும் என் மனைவியும் வந்து பார்க்கையில், அவளின் தாத்தா, நீர் பாய்ச்சும் பிளாஸ்டிக் குழாயை வானத்தை நோக்கி நிமிர்த்துப் பிடித்து, குழாயின் துளையில் தன் கட்டைவிரலை வைத்து பாதி அடைத்துக்கொண்டு, அதிலிருந்து வெளியேறும் தண்ணீர் மேலே சிதறல்களாய் சீறிப் பாய்ந்து, கீழே மழைபோன்று விழுமாறு பிடித்திருந்தார். எங்கள் குழந்தை அந்த செயற்கை மழையில் ஆனந்தக் குளியல் போட்டு உல்லாச கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருந்தது. எங்களுக்குத் தோன்றாத ஒரு அறிவுப்பூர்வ யோசனை, எங்களின் 5 வயது சிறு குழந்தைக்குத் தோன்றியதை நினைத்து மகிழ்ச்சியோ...மகிழ்ச்சி..!

படைப்பாக்க சிந்தனையுடன் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகாணும் திறனைவிட, சில திறமைகள் நம் குழந்தைகளுக்கு சிறப்பான முறையில் உதவிபுரிகின்றன. கல்வியாளர் டோனி வேக்னர் கூறுவது என்னவெனில், "இக்காலகட்டத்தில், இணையத்தின் மூலம் நமக்குத் தேவையான பல்வேறு தகவல்கள் எளிதாகக் கிடைத்து விடுகின்றன. எனவே, நம்மிடம் எவ்வளவு தகவல் திரட்டு இருக்கிறது என்பதெல்லாம் முக்கியமில்லை;

ஆனால், நமக்குத் தெரிந்த தகவல்களை வைத்துக்கொண்டு நம்மால் எதையெல்லாம் செய்ய முடிகிறது என்பதுதான் முக்கியமே" என்கிறார். அவர் மேலும் கூறுவதாவது, "வாழ்க்கைத் திறன்களில் மிக முக்கியமான ஒன்று எதுவெனில், பிரச்சினைகளுக்கு புத்தாக்க முறையில்(படைப்பாக்க) புதிய தீர்வைக் காணுதல் அல்லது வாழ்க்கையினுடைய மேம்பாட்டிற்கான புதிய சாத்தியங்களை உருவாக்குதல்" என்பதுதான். இவர் சொல்வதில் ஏதேனும் தவறு இருக்கிறதா?

உங்களுக்கு அற்பமாக தெரியக்கூடிய பல விஷயங்கள், உங்கள் குழந்தைக்குப் பெரிய சவாலாகத் தெரியும். அதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். தனது 3 சக்கர சைக்கிளை எடுத்து நகர்த்தி வைப்பது, 1 முதல் 10 எண்கள் வரை எழுதுவது, சட்டையின் பொத்தான்களை கழற்றி மாட்டுவது, தனது தண்ணீர் பாட்டிலில் தண்ணீரை நிரப்புவது, குளித்தப் பின்னர் தன் உடலை தானே துவட்டிக் கொள்வது உள்ளிட்ட பல்வேறான விஷயங்களை அடுக்கலாம். ஆனால், தொடக்கநிலையில் எதிர்படும் சவால்கள்தான், எதிர்காலத்தில் குழந்தைகள் தமது புத்தாக்கத் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான வள ஆதாரங்களாகத் திகழ்கின்றன. இளம் வயதிலேயே பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான செயல்பாடுகளில் பணிபுரிந்து, தனது முதல்முயற்சி தவறாகிப் போகும்போது, அதை சரிசெய்யும்பொருட்டு, மனந்தளராமல் தொடர்ச்சியாக பணிசெய்யும் மனப்பாங்கை குழந்தை செம்மையாக்கிக் கொள்கையில், இந்த சவாலான உலகில் வெற்றிகரமாக வாழ்வதற்கான ஒரு தகுதியை சிறப்பாக்கிக் கொள்கிறது என்று அர்த்தம்.

உங்கள் குழந்தையின் சிக்கல்-தீர்க்கும் திறன்களை மெருகூட்டுவதற்கான 4 வழிகள்

1. ஊக்கமூட்டுதல் (அல்லது) ஆர்வத்தை அதிகரித்தல்

அனைத்துக் குழந்தைகளுமே, 'ஏன்' என்ற ஒரு அறிவுமுதிர்ச்சி காலகட்டத்தை கடந்து செல்கின்றனர். ஒவ்வொரு குழந்தையின் வாழ்க்கைப் பயணத்திலும், எந்தவகையிலும் தவிர்க்க முடியாத ஒரு இலக்காக அந்த 'ஏன்' என்பது இருக்கிறது. குழந்தையின் இந்த 'ஏன்' பருவம், நம்மில் பலரின் பொறுமையை சோதிப்பதாக இருந்தாலும், அந்த விஷயத்தில் நாம் கட்டாயம் அக்கறையுடனும், பொறுமையுடனும் இருந்துதான் ஆக வேண்டும். சிக்கல் தீர்த்தல் என்பது பெரும்பாலும் ஒரு இலக்கிடப்பட்ட ஆய்வுகளுக்கே தேவைப்படக்கூடிய அம்சமாக இருக்கிறது. அதாவது, அந்தக் குறிப்பிட்ட ஆய்வில், புத்தாக்க தீர்வுகளை கண்டறிவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆய்வுத் திறமைகளை குழந்தைகளுக்குக்

கற்பிக்க, அவர்களின் உள்ளார்ந்த ஆர்வத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். குழந்தையின் 'ஏன்' என்ற கேள்விக்கு நாம் தரக்கூடிய எளிமையான, அதேசமயம் தாக்கம் நிறைந்த ஒரு பதில் என்னவென்றால், "அதை நாம் கண்டறியலாம் (Let's find out)" என்பதுதான். மேற்கண்ட வாக்கியத்தில் உள்ள 3 வார்த்தைகளின் மூலம் குழந்தைகள் என்னென்ன புரிந்துகொள்கிறார்கள் தெரியுமா?

* அவர்களின் ஊக்கத்திற்கு நீங்கள் மதிப்பளிக்கிறீர்கள்.

* அவர்களின் ஆர்வத்தையும் கேள்வியையும் அலட்சியம் செய்யாமல், முக்கியமானதாக கருதுகிறீர்கள்.

* மேலும், பதில்களைக் கண்டறிவதற்கான வழிகள் இருப்பதையும் மேற்கண்ட நம்முடைய வாக்கியம் தெரிவிக்கிறது.

2. சிக்கலிலிருந்து காப்பதற்கு பதிலாக மாற்றுவழியைக் காட்டுக..

தொடக்கநிலை கல்வியைக் கற்கும் உங்கள் குழந்தை, பள்ளியில் நடைபெறும் அறிவியல் கண்காட்சி தொடர்பாகவோ அல்லது வேறு விஷயமாகவோ ஒரு பிரச்சினையை உங்களிடம் கொண்டுவந்தால், அதை நீங்களே களமிறங்கி சரிசெய்து கொடுப்பதற்கு பதிலாக, அந்தச் சிக்கல் குறித்து இன்னும் விரிவாக விளக்கி, கலந்துரையாடி, அதைத் தீர்ப்பதற்கான வழியை, உங்கள் குழந்தையே கண்டறிய உதவுவதே, குழந்தைக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியது.

உங்களிடமிருந்து வெளிப்படும் கீழ்க்கண்ட கருத்துகள், குழந்தை தனக்கான சவால்களை வாய்ப்புகளாக மடைமாற்றிக் கொள்ளக்கூடிய சாத்தியங்களை உருவாக்குபவை. அவை;

* உனது சிக்கல் குறித்து எனக்கு இன்னும் விரிவாகச் சொல்.

* நீ இந்த சிக்கலை சரிசெய்ய ஏற்கனவே எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் யாவை? அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகள்? அதன்மூலம் நீ கற்றுக்கொண்டது?

* நீ ஏற்கனவே முயன்றுபார்த்திராத, ஆனால் தற்போது முயலத்தக்க அம்சம் எது? அதற்கான சாத்தியங்களை நினைவிற்கு கொண்டுவா.

* இந்த சிக்கல் (ஆசிரியர், சக மாணாக்கர்கள் போன்றோர்களால்) எவ்வாறு விவரிக்கப்படும்? அல்லது வரையறை செய்யப்படும்?

* உன்னிடம் ஒரு மந்திரக்கோல் இருந்திருந்தால், இந்த சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு நீ என்ன செய்திருப்பாய்?

* இதுவரை உன்னிடம் இல்லாத அல்லது நீ பெற்றிராத எந்தத் திறன் அல்லது தகவல் தற்போது உனக்குத் தேவைப்படுகிறது?

3. விடாமுயற்சிக்கு மதிப்பளித்தல்

விடாமுயற்சி என்பது ஒரு வேலையில் நீடித்த மற்றும் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட கவனத்துடன் ஈடுபட்டு, தனது இலக்கை அடைவதில் ஒரு தீர்மானத்துடன் செயல்படுதலாகும். இதன்மூலம், ஒரு பணியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு, அதை நிறைவுசெய்தலுக்கான வலிமையும், மீண்டும் மீண்டும் முயல்வதற்கான மனோதிடமும் கிடைக்கிறது.

உதாரணமாக, உங்கள் வீட்டிலுள்ள கட்டிலின் மீது உங்கள் சிறு குழந்தையால் உயரம் காரணமாக ஏற முடியவில்லை என்று வைத்துக்கொள்வோம். குழந்தை, தானே ஏறுவதற்கு மீண்டும் மீண்டும் பல வகைகளில் முயற்சிக்கிறது. நீங்கள் அதை எந்த தொந்தரவும் செய்யாமல் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறீர்கள். குழந்தையும் தன் முயற்சியை அவ்வளவு எளிதில் கைவிடுவதாய் இல்லை. ஆனால், நேரம் செல்லசெல்ல, இதற்கு வேறு உபாயம் எதையாவது கண்டறிந்தால்தான் மேலே ஏற முடியும் என்ற ஒரு சிந்தனைக்கு குழந்தை வருகிறது. அங்குமிங்கும் சுற்றிப் பார்க்கிறது. மேலே கால்வைத்து ஏறும் வகையில், ஏதேனும் ஒரு பொருள் கிடைக்குமா? என்று தேடுகிறது. இறுதியில், கால்வைத்து ஏறுவதற்கு தோதான ஏதேனும் ஒரு பொருளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதைக் கட்டிலின் கீழேவைத்து, அதன்வழியாக மேலே ஏறி, நம்மைப் பார்த்து சந்தோஷம் கலந்த ஒரு வெற்றிப் புன்னகை புரியுமே, அதுதான் மிகப்பெரிய விஷயம்! இந்தச் சிறிய சாதனைதான், பிற்காலத்தின் பெரிய சாதனைகளுக்கான தொடக்கம்.

நாம் நம் குழந்தையின் விடாமுயற்சியை எப்போது கவரவித்து மரியாதை செய்கிறோம் தெரியுமா? ஒரு செயலில் அவர்கள் இடும் கடின உழைப்பை ஒப்புக்கொண்டு அங்கீகரிக்கும்போதும், தேவையான நடைமுறைசார் பரிசோதனையில் ஈடுபடுவதற்கு போதுமான அளவிற்கு நேரத்தையும், இடத்தையும் வழங்கும்போதும், அவர்களாகவே செய்துகொள்ள முடியும் என்று நாம் அறிந்த விஷயங்களை அவர்களுக்காக நாமே செய்யாதபோதும், மேற்குறிப்பிட்ட மரியாதை குழந்தைக்கு கிடைக்கிறது. குழந்தையின் முயற்சிக்கு கிடைக்கும் மரியாதையின் வாயிலாக, அவர்களின் விடாமுயற்சியை நாம் ஊக்குவிக்கிறோம் என்பதை மறவாதீர்கள். "இந்த ஓவியம் வரைவதற்கு கடினமான ஒன்று என்றாலும், நீ நன்றாக வரைந்துள்ளாய்..!" மற்றும் "உன் புத்தகங்களை அழகான முறையில் அடுக்கி வைத்திருக்கிறாய்..!" என்பன போன்ற உங்களின் மொழிகள் ஊக்குவித்தலுக்கான உதாரணங்கள்.

சாதக குறிப்புகள் மற்றும் சங்கேத குறிப்புகள்

குழந்தைகள் சிக்கல் தீர்க்கும் திறன் வாய்ந்தோர் மட்டுமல்ல பெற்றோர்களே; அவர்கள் மிகச்சிறந்த உற்றுநோக்குத் (Observing) திறனையும் பெற்றுள்ளவர்கள். அவர்கள் தம்மைச் சுற்றிய சூழலை நன்றாக உற்றுநோக்கி உள்வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். தங்களுக்கு கிடைக்கும் ஒவ்வொரு சங்கேதக் குறிப்பிலும், சாதக குறிப்பிலும் அவர்கள் சிறப்பான முறையில் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். ஏதேனும் ஒரு செயலை செய்துகொண்டிருக்கையில், உங்கள் குழந்தை மிகவும் சிரமமாக உணர்கிறது என்றால், அச்செயலில் சிறிது இடைவெளி எடுத்துக்கொண்டு, சற்றுநேரம் கழித்து, அதே செயலை வேறுவிதமாக முயற்சித்துப் பார்க்கும்படி ஊக்கப்படுத்தவும். மாற்று வழிக்கான சாதக குறிப்புகளை நீங்களே கொடுக்கலாம் அல்லது உங்கள் குழந்தையின் தோழர்கள் யாரிடமேனும் கலந்துரையாடிவிட்டு அச்செயலை மேற்கொள்ள வலியுறுத்தலாம் அல்லது ஆசிரியரிடம் ஆலோசனை கேட்கச் செய்யலாம் அல்லது புத்தகங்களில் அதற்கான குறிப்புகள் இருந்தால், அதைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு முயற்சிக்க வழிகாட்டலாம்.

இயற்கையான சூழலில் போதுமான நேரத்தை செலவிடுதலானது, குழந்தையின் கிரகிப்பு அல்லது உள்வாங்கும் திறன் வளர்வதற்கான வழிமுறைகளுள் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சிறந்த வழிமுறையாகும். எனவே, இயற்கைச் சூழலில் குழந்தையுடன் நேரம் செலவிட்டு, அவர்களின் ஐம்புலன்களையும் சீரிய முறையில் பயன்படுத்த ஊக்குவியுங்கள். அவர்கள் எதை கண்களால் பார்க்கிறார்கள்? எதை காதுகளால் கேட்கிறார்கள்? எதை நாசியால் நுகர்கிறார்கள்? அவர்களை சுற்றி அமைந்திருக்கும் சூழல் எத்தகையது? அவர்கள் பார்க்கும் இயற்கைச் சூழலில் வாழும் பிற உயிர்கள் எவை? அவைகளின் முக்கிய உணவு எது? இதுபோன்ற ஏன்? என்ன? கேள்விகளை முடிந்தளவிற்கு, குழந்தைகள் ரசிக்கும் வகையிலும், புரிந்துகொள்வதற்கு எளிய வகையிலும் கேட்க வேண்டும்? குழந்தையுடனான நமது வளரும் அனுபவத்தின் மூலமாக, எத்தகையக் கேள்விகளை கேட்க வேண்டும் என்பதை நாம் கற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால், அதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டியது நாம்தான்.

மூல ஆங்கிலக் கட்டுரை: *Maren Schmidt* (மாண்டி சோரி ஆய்வாளர்)

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு: சொ.பிரசன்ன பாரதி (ரிலீஃப் ஃபவுண்டேஷன், சென்னை)

மேலதிக விபரங்களுக்கு: www.relieffoundation.in